

8 sön e Trefaldighet

Psalmer: 220, L119, 372, L174, 388, 583:1-4

Texter: Jer 7:1-7, Rom 8:14-17, Matt 7:13-14

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matteus 7:13-14

Gå in genom den trånga porten. Den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.

Herre, skriv dessa ord i våra hjärtan. Amen.

Många människor uppfattar Jesu ord som stötande. Jesu ord innebär att de allra flesta människor är på väg mot fördärvet. Det är bara några få som vandrar den väg som leder till livet. Det är tvärt emot vad människor vill tro. Man kan medge att det finns människor är så grymma och onda att de säkert blir fördömda, terrorister, krigsherrar och våldsbrottslingar. Men de flesta människor är ju rätt hyggliga. Kan verkligen den övervägande majoriteten av alla människor bli fördömda?

Det här är en svår tanke även för troende. Bibelns första kapitel beskriver hur jorden blev full av synd och våld och hur Gud ångrade att han hade gjort människor och beslöt att göra slut på allt levande genom en stor flod. Floden tog livet av alla utom åtta personer som blev räddade i arken. Det är en svår tanke. Det måste ju ha funnits många barn bland dessa som drunknade, eller vänner och goda grannar till Noa. På samma sätt blir det vid tidens slut, fast då ska allt gå under genom eld. Jesus undrar om han ska finna tro på jorden när han kommer tillbaka. Den dag slutet kommer, så kommer det över alla, barn som vuxna, och de flesta blir dömda. Också kollegor, vänner och släktingar till oss. Det är en svår tanke även för troende att så många går mot fördärvet.

Människor tar också anstöt av att Jesus säger att den port är trång och den väg som leder till livet är smal. Det är tvärt emot dagens ideal. Tolerans har blivit ett ledord. Visst är det bra att människor med olika kulturer och religioner blir accepterade i samhället. Visst är det bra att alla kan uttrycka sin åsikt utan rädsla för förföljelse. Tolerans är en förutsättning för att människor som är olika ska kunna leva tillsammans i samhället. Men det är ett misstag att tänka att Gud har samma ideal och därför accepterar alla olika trosåskådningar och livsstilar.

Vägen som leder till livet är smal. Gud ensam bestämmer bredden på vägen, alltså vad som ska tolereras. Gud har i Skriften lärt oss vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra. Gud tolererar inte att man förnekar hans ord och tror något annat. Gud tolererar inte heller att man bryter mot hans bud och lever i synd. Det är det som menas med att vägen är smal. Ingen ska tro att den kallas smal därför att den bara har kapacitet för begränsad trafikmängd. Gud har lärt oss att det finns en väg till frälsning för alla och Gud vill att alla människor ska bli frälsta, så alla är välkomna att vandra vägen till livet. Den klarar den trafikmängden. Men de flesta hittar den inte eller så kör de av vägen, antingen på grund av en falsk tro eller en syndig livsstil.

Jesus uppmanade sina lärjungar att gå in genom den trånga porten och vandra den smala väg som leder till livet. Det är också en uppmaning till oss att göra samma sak. Nu kanske någon undrar varför Jesus uppmanade sina lärjungar till det. De var ju redan hans lärjungar. Då borde de väl redan ha gått in genom den trånga porten. De vandrade ju redan den smala vägen tillsammans med Jesus.

Anledningen till att Jesus ger denna uppmaning är att det inte ska vara en engångshändelse att vi går in genom den trånga porten. Att gå in genom den trånga porten och vandra den smala vägen är en bild för ett liv i omvändelse och tro. Det är något som fortsätter varje dag. Varje dag ska vi pröva våra hjärtan och gärningar inför Guds bud. Vi ska bekänna våra synder inför Gud och lämna dem. Vi ska inte ge rum åt något som är emot Guds bud i våra liv. Vi ska pröva oss inför första tavlans bud; om vi älskar Gud över allting och gärna hör och lär oss hans ord, och inför andra tavlans bud: om vi älskar vår nästa som oss själva eller lämnar rum för oförsonlighet och begär. Att varje dag pröva sig själv, ångra sin synd, bekänna den och lämna den hindrar oss att vika av från den smala vägen till en falsk förtröstan eller en syndig livsstil.

Guds bud avslöjar ofelbart att vi är syndare, men det behöver inte göra oss förtvivalade. Gud har gett oss detta löfte: *Om vi bekänner våra synder så är Gud trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet. Om vi syndat så ska vi också veta att vi har en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus, och han är rättfärdig. Han är försoningen för våra synder och inte bara för våra utan för hela världens.*

Det finns bara ett evangelium, alltså det finns bara ett verkligt glatt budskap, och det är budskapet om frälsningen i Kristus. Det stärker vår tro och hindrar oss från att vika bort från den smala vägen som leder till livet. Det finns igen annan väg till livet. Jesus är vägen, sanningen och livet. *Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta.*”(Apg 4:12)

Uppmaningen att gå in genom den trånga porten och vandra den smala vägen utgör också inledning till det som sedan följer i Matteus evangelium från den 15:e versen. Jesus varnar där för falska profeter. Han beskriver dem med en bild som är så klar och tydlig att den inte behöver någon förklaring. De kommer klädda som får men i sitt inre är de rovlystna vargar.

Många människor stöter sig på Jesu varning för de falska profeterna. Hur kan Jesus säga att det finns falska profeter? I vårt samhälle är det vanligt med en subjektiv uppfattning av vad som är sanning. Människor tänker: ”Det går väl inte säga vad som är sant eller falskt. Därför går det inte heller säga vem som är en sann eller falsk profet. Var och en har rätt att bestämma vad som är ens sanning. Var och en har sin sanning som man lever efter.” Men Jesus har inte en sådan subjektiv uppfattning av vad som är sant eller falskt. Nej, man behöver inte läsa särskilt mycket i evangelierna för att förstå att det finns en objektiv sanning som står fast oavsett vad människor tror. Guds ord är sanning. Guds ord är sant även om ingen tror det. Det finns också något som objektivt sett är lögn. Alla läror som strider mot Skriften är lögn oavsett hur många som tror det. Vi kan inte själva välja vad vi tycker är sanning om vi vill förbli på den smala vägen som leder till livet.

Många falska profeter har trätt fram och många människor har följt dem genom historien. De förkunnar vad människor tänkt ut. Men människor har ingen rätt att stifta trosartiklar, inte heller att bestämma vad som är synd eller goda gärningar. Det är bara Gud som har rätt att bestämma vad som är gudomlig sanning och vad vi ska tro på. Det är bara Gud som har rätt att bestämma vad som är synd och vad som är goda gärningar. Det är också han som på den yttersta dagen ska döma alla människor efter deras gärningar, utifrån sin lag. Han har rätt att göra det och kommer att göra det oavsett vad majoriteten tycker.

Om vi vill förbli på vägen som leder till livet ska vi inte tro allt och alla. Världen är full av ideologier och värderingar som förmedlas på många olika sätt. Allt detta ska vi pröva. Guds ord avgör vad som är sant eller falskt.

I sitt ord håller också Gud fram för oss målet för vår vandring – himmelens härlighet. Gud har lovat att var och en som tror på Sonen har evigt liv. Guds löfte ger oss både trygghet och uthållighet även om vi blir motsagda av de flesta. Ja, även om vi står ensamma så är vi trygga när vi håller oss till Guds ord.

Men för de flesta människor är det något annat som inger trygghet. Att tro och göra som majoriteten inger för de flesta trygghet. De tänker: ”så många kan inte ha fel”. Att leva så som de flesta lever inger trygghet. Det är att vara normal. De tänker: ”att göra så kan inte vara så farligt - alla gör ju så”. Men Jesus säger att det inte alls är tryggt att tro som de flesta tror eller leva som de flesta lever. De

flesta tror annorlunda än Guds ord lär och de flesta lever tvärt emot vad Gud befäller i sitt ord. Att de är många hjälper inte. Den breda vägen som många vandrar slutar i fördärvet.

Det är Guds ord som är vår vägvisare på den smala vägen som leder till livet. Psalmisten säger: ”*Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.*” Vi ska tro det Guds ord lär oss och leva så som han befäller. Därför ska vi ägna oss åt Guds ord och ofta läsa vår Bibel och bevara Ordet i våra hjärtan. Nu kanske ni blir förskräckta. Bibeln är ju en stor och tjock bok. Hur ska man kunna lära sig Bibeln och bevara den i sitt hjärta? Ja, Bibeln ger oss svar också på detta. Paulus skriver till filipperna: *Tänker ni fel i något avseende så ska Gud uppenbara också det för er. Dock bör vi hålla fast vid det vi har nått fram till.* Det gäller också oss. Håll fast vid det ni nått fram till. Dr Martin Luther har gjort det enkelt för oss. Katekesundervisning har ni all fått. I Lilla Katekesen har vi en sammanfattning av Bibelns lära. Det är inte en lära bara för barn. Det är en liten handbok med vars hjälp ni kan bedöma både vad som är en rätt tro och vad som är ett liv som för välsignelse med sig. Håll fast vid det ni har nått fram till. Då förblir ni på den smala vägen som för till livet. Amen.

Låt oss be!

HERRE, du vår käre Fader, du har gett oss ditt ord som lär oss vad vi ska tro och hur vi ska leva. Helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Du har sänt din Son som världens Frälsare. Sänd din Ande i våra hjärtan så att vi tror på din Sons Jesu Kristi namn och älskar varandra så som du befallt oss. Låt ingen föra oss vilse utan behåll oss på den smala vägen som leder till livet. Amen.